

București, 21 mai 2018

Către: Doamna Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul Muncii și Justiției Sociale

Ref: Susținerea modificării OUG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și OG nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României

Stimată doamnă ministru,

Aderarea României la Uniunea Europeană a determinat o migrație masivă a cetățenilor români către alte state europene, cu impact negativ asupra economiei naționale. Lipsa forței de muncă cu care țara noastră se confruntă în ultima perioada afectează companii din toate sectoarele economice și, în acest context, o posibilă soluție ar fi importul de forță de muncă din spațiul extra-comunitar.

Însă, pentru ca această soluție să devină viabilă, sunt necesare modificări ale legislației incidente în domeniu, respectiv ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată și ale Ordonanței 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România. Țara noastră, în calitate de stat membru a implementat și preluat în legislația națională regulamentele și directivele emise la nivelul Uniunii Europene în ceea ce privește imigrarea. Pentru a asigura egalitatea de tratament a încadrării în muncă și detașării străinilor pe teritoriul României, **este necesar să fie revizuite prevederile legale în care este invocat cuantumul salarial necesar a fi obținut de către un lucrător provenind din spațiul extra-comunitar.** Astfel, în cuprinsul celor două ordonanțe mai sus menționate, pentru a defini dovada mijloacelor de întreținere/remunerația primită, sunt folosite sintagme diferite după cum urmează:

- „salariul minim net pe țară lunar”
- „salariul minim net pe economie”
- „salariul mediu pe economia națională”
- „salariul mediu brut pe economie lunar”

Luând în considerare principiul negocierii individuale, precum și faptul că în practică se pot crea confuzii, dar și erori de aplicare, cu consecințe în mediul de afaceri în ceea ce privește angajarea străinilor, pentru eliminarea unor astfel de riscuri și uniformizarea prevederilor, propunem modificarea celor două ordonanțe prin înlocuirea sintagmelor menționate anterior cu **„salariu de bază minim brut pe țară**

garantat în plată sau, după caz, salariul de bază minim brut lunar prevăzut în contractul colectiv de muncă aplicabil”, exceptând situațiile în care se face referire la lucrătorii înalt calificați.

În susținerea propunerii, ne bazăm pe următoarele Directive europene, care fac trimitere la nivelul salariilor minime naționale precum și la principiul egalității de tratament cu lucrătorii care sunt resortisanți ai statului membru gazdă, respectiv:

1. Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 251 din 3 octombrie 2003;
2. Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 16 din 23 ianuarie 2004, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 19 mai 2011;
3. Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 375 din 23 decembrie 2004;
4. Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 343 din 23 decembrie 2011;
5. Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014.
6. Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 157 din 27 mai 2014.

În același context, menționăm existența a trei inițiative legislative care sunt în lucru la comisiile Senatului și care propun: fie relaxarea temporară, pentru o perioadă de 5 ani (2018- 2023) a condițiilor prin care cetățenii extra comunitari să aibă acces mai ușor și mai rapid pe piața forței de muncă din România (lucrători sezonieri, lucrători care dețin contract de munca pe termen lung, detașații) prin suspendarea anumitor prevederi din OG 25/2014 (B102/2018), fie reducerea nivelului salarial pentru lucrătorii înalt calificați, de la cel puțin 4 ori, cum este reglementat în prezent, la nivelul de cel puțin 2 ori câștigul salarial mediu brut aflat în plată (B130/2018), fie stabilirea la salariul minim în caz de prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de muncă (L198/2018).

Completând cele de mai sus, este de interes a fi menționată și Strategia națională privind imigrația și Planul de acțiune pe 2018 – proiect aflat în dezbatere publică, care are ca scop facilitarea accesului pe teritoriul României a cetățenilor terți care răspund nevoilor de ocupare a forței de muncă, care va determina reducerea ratei șomajului, precum și atragerea studenților proveniți din state terțe, precum și promovarea educației în rândul imigranților aflați în situație de ședere legală vor contribui la asigurarea competențelor necesare pentru acoperirea deficitului existent pe piața forței de muncă.

Având în vedere cele mai sus menționate, considerăm oportun și necesar modificarea cadrului legislativ existent, respectiv a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată și ale Ordonanței 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în sensul stabilirii cuantumului salarial necesar a fi obținut de către un lucrător provenind din spațiul extra-comunitar la nivelul salariului de baza minim brut pe țară garantat în plată.

Rămânem la dispoziția dumneavoastră dacă considerați necesare alte informații suplimentare pentru clarificarea celor de mai sus. Totodată, vă informăm că acest subiect rămâne pe agenda discuțiilor CDR, care va analiza și propune în continuare posibile soluții pentru îmbunătățirea cadrului legislativ privind regimul străinilor în România.

Cu înaltă considerație,

Adela Jansen,
Coordonatorul grupului de lucru pentru muncă
Coaliția pentru Dezvoltarea României

